

LÁ THƯ MỤC VỤ

Ngồi dưới sàn trong một góc toa xe lửa Thống Nhất rời ga La Hai (ga gần trại tù A 20 nhất) xe lăn bánh xuôi về Nam, thay vì vui mừng vì được ra khỏi tù, tôi lại lo lắng nghĩ ngợi lung tung. Sỡ dĩ anh em tù nhân phải ngồi dưới sàn vì tất cả đều đi xe ‘chùa’ mà không có anh em nào biết dù mỗi người đều đóng tiền mua vé ! Sự thật trở trêu như sau : Khi ký tên và lăn dấu tay để ra khỏi tù, mỗi người được trại ‘chiếu cố’ cấp cho 30 đồng để đi về đến nhà, thật sự chẳng ai biết giá trị của 30 đồng là bao nhiêu vì hầu hết đã ở tù quá lâu. Ban Quản Giáo trại lại ‘chiếu cố’ chở hơn 200 tù nhân ra đến ga La Hai bằng xe Molotova, thật là phúc đức ! Đến ga, họ thu lại số tiền 30 đồng với lý do là để trả tiền xăng cho xe molotova và nhất là để mua vé tàu, nhưng họ cũng âm thầm thương lượng với các nhân viên hoả xa chở các tù nhân mà không bắt phải mua vé rồi họ chia nhau số tiền đó ! Nhân viên soát vé đã cho biết sự thật mỗi khi có anh em thấy ghế trống thì đòi lên ngồi vì tưởng rằng mình có mua vé. Thế mới biết tấm lòng ‘chiếu cố’ của trại thật hay, thật tinh vi và thật nhân nghĩa !

Lúc đó tôi có giờ đọc lại tờ “Giấy Ra Trại” mà tôi có ký tên và lăn dấu tay trên đó. Tôi viết lại nguyên văn câu nhận xét của trại giam như sau : *“Đề nghị chính quyền địa phương tiếp tục theo dõi, giúp đỡ, tạo điều kiện cho đương sự làm ăn sinh sống, mau trở thành người công dân lương thiện”*. Nghĩa là tôi là một công dân ‘không lương thiện’ mà nói thẳng ra là một thành phần ‘bất lương’. Trong suốt 10 năm từ khi ra khỏi tù cho đến ngày tôi bước chân sang nước Úc này, tôi đã cảm nghiệm bằng cả con người tôi hiệu quả của câu nhận xét đó thật kinh khủng. Họ thả tôi về nhưng cái gọi là tội của tôi là “Âm mưu lật đổ chính quyền” thì nhất định họ không bao giờ tha. Chính vì thế họ mới in “Giấy Ra Trại” nghĩa là thả ra khỏi trại chứ họ đâu có in “Lệnh Tha”.

Điều tôi lo lắng khi ngồi trên xe lửa hồi năm đó đã lần lượt diễn ra suốt 10 năm kế tiếp. Tôi không có chỗ ở hợp pháp (chỉ toàn tạm trú thôi và họ dùng cái ‘hộ khẩu chính thức’ này để dụ tôi phải làm tay sai cho họ); tôi không được phép tiếp xúc các giới trẻ; tôi không được dạy giáo lý dưới bất kỳ hình thức nào; tôi không được ra khỏi thành phố mà không xin phép (mà hề xin thì luôn luôn bị từ chối)... Có thể tâm địa con người hầu hết là thù dai như vậy nhưng đặc biệt là tâm địa của những người cộng sản, họ không biết đến chữ ‘THA’. Còn Chúa thì sao ?

Lời giới thiệu của thánh Gioan khi thấy Chúa Giêsu tiến về phía mình rằng : “Đây là Chiên Thiên Chúa, đây Đấng xoá bỏ tội trần gian...” Đúng vậy, Chúa Giêsu chẳng những THA mà Ngài còn XOÁ và BỎ tội lỗi của chúng ta. Đúng là Thiên Chúa thật toàn năng, thật thông minh thượng trí nhưng Ngài lại không có trí nhớ. Cái gì Ngài tha là Ngài hoàn toàn quên hết. Phần chúng ta, mỗi lần được thứ tha là mỗi lần chúng ta bước đi thật nhẹ nhàng thanh thoát với tâm trạng vui sướng hân hoan như vừa vớt đi một gánh thật nặng nề. Tuy nhiên đừng quên rằng chính chúng ta phải chịu trách nhiệm về những hành vi tội lỗi mà chúng ta đã làm. Không phải hề được tha là mọi thứ sẽ được thay hình đổi dạng ngay lập tức, không phải hề được tha là chúng ta trở thành những con người mới hoàn toàn (ý tôi muốn nói là sẽ ‘không đi vào con đường cũ’ nữa). Nên nhớ là sau khi được Chúa tha, những đam mê, những nghiện ngập, những cám dỗ, những yếu đuối, những thói quen xấu và những khuynh hướng xấu vẫn còn y nguyên bên trong mỗi người chúng ta ! Chúng nằm phục kích chờ cơ hội.

Vì thế, sau khi được tha, chúng ta vẫn phải hết sức chiến đấu. Bởi vì tội không phải là một món đồ vật mà chúng ta có thể cất lấy hay vứt đi một cách dễ dàng. Bản chất mỗi người chúng ta đều là ‘tội nhân’ mà, cứ mỗi kinh Kính Mừng là chúng ta lại thú nhận “...cầu cho chúng con là kẻ có tội...” Đó là sự thật không ai chối cãi được ! Chúa thay đổi con người tội lỗi của chúng ta không phải bằng cách kết án hay quay lưng lại với chúng ta mà là bằng cách xích lại gần mỗi người chúng ta hơn (vì thế Ngài đã Nhập Thể làm một con người y như chúng ta), Rồi Ngài kết thân với từng người, Ngài tập cho mỗi người ném được vị ngọt của tình yêu xuất phát từ Ngài hầu mỗi người cũng khám phá ra rằng ai cũng đều có một kho tàng tình yêu như vậy trong sâu thẳm của tâm hồn mình và sống với Ngài và với nhau bằng kho báu tình yêu ấy.

